

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci:

Lucia Bildová: Maria Tauberová. Její život a dílo se zaměřením na léta 1936-1946 strávená v pražském Národním divadle. Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, Praha 2012, 91 s. vlastního textu s přílohami (s. 92 - 120).

Kolegyně Lucia Bildová dlouho hledala téma bakalářské práce, které by bylo v souladu s jejím velkým zájmem - operním zpěvem. V rámci četných diskuzí, kdy byly postupně zavrženy práce např. k Emě Destinnové nebo Jarmile Novotné, které jsou stále v povědomí jako české pěvkyně se světovou reputací, ovšem jako takové rovněž patřičně historiografií akcentované, nakonec vykrytalizoval projekt, "udělat pořádek" v dosavadní historiografii jedné z významných pěvkyní Národního divadla, Márie Tauberové (1911 - 2003). Nejprve kolegyně podnikla mezi svými přáteli menší anketu na téma: které naše pěvkyně zná dnešní generace /s. 9/. Tuto anketu považují za jeden z přínosů práce, ačkoli byla jen orientační. Ukazuje též na jednu z metod, kterou kol. Bildová při vypracovávání bakalářky užila, metodu orální historie, dotazování a vyhodnocování. Přehodím-li trochu obsah práce, lze už tady konstatovat, že další částí, zpracovanou touto metodou, je rozhovor s autorčinou učitelkou zpěvu, Mgr. Zdenou Kloubovou, která je vlastně původkyní nápadu věnovat se Márii Tauberové.

Povinné úvodní vysvětlující kapitoly bakalářky následuje obecnější část. Kapitoly o atmosféře v Praze se na první pohled zdají nadbytečné. Bakalářská práce ale nemá být jen souhrnem sebraných faktů a jejich vyhodnocením, ale důkazem, že kandidát/ka je schopen/na pracovat s adekvátní literaturou, užívat různé pracovní metody a postihnout rozdíl mezi důležitostmi a marginálností faktů. Studentka se v této části své práce pokusila postihnout v několika bodech základní charakteristiky pro každé historické období pobytu Márie Tauberové v Praze, vytáhnout momenty, které tížily obyvatele nebo naopak přispívaly k jejich zájmu o umělecké produkce, které vždy tvořily až jednu z posledních položek v rozpočtech rodin. A z hlediska psaní práce ukazují autorčinu schopnost práce s odbornými texty při vysvětlování dobových reálií.

Diplomka je z hlediska prací, obhajovaných v rámci historického modulu, trochu nezvyklá. Je postavena na biografických údajích a kritikách. Podstatu práce tvoří faktografická korekce dosud jediné vydané monografie o M. Tauberové - samo o sobě velká práce, protože nic takového zatím nebylo uděláno. Na základě analytické metody, postavené na vlastním výzkumu v příslušných archivech a knihovnách, kriticky prochází fakta, uvedená v knize prof. Vladimíra Mikeše, děkana DAMU, a verifikuje nebo vyvrací je. Kritika byla doplněna vlastním místním výzkumem, kdy autorka např. našla bydliště pěvkyně a snažila se kontaktovat sousedy /neúspěšně/ a pořídila foto /viz příloha č. 29/.

Kariéra M. Tauberové byla velmi dlouhá, a pro účely bakalářské práce si kolegyně k bližšímu rozboru vybrala období 1936 - 1946, kdy byla umělkyně podle jejího názoru na vrcholu svých pěveckých schopností a dostávala v Národním divadle nejvíce rolí. Dokázala to tabulkou /s. 42/ a sumarizovala i četnost inscenací a rolí v uvedeném období /s. 43, 44/.

Vedle toho se na základě Mikešovy knihy a kritik pokouší postihnout oceňované silné stránky a opakovaně připomínané slabiny pěvkyně na poli operního zpěvu.

V práci zůstaly i některé drobné nepřesnosti - např.

s. 11 - formulace "... nezískal akreditaci, jelikož dokumenty nejsou správně konzervovány, a proto také musel tento archiv některé materiály předat NA..." - podmínky pro akreditaci jsou samozřejmě trochu složitější, kolegyně vycházela zřejmě z ústných informací, které dostala na místě

s. 16 - pravosměrná doprava začala v Protektorátu Čechy a Morava již 17. března 1939, ne až 26. 3.

s. 26 - "..divadlo vždy sloužilo i měšťanstvu, tedy třídě, která v zemi nyní ztratila své mocenské pozice" - diskutabilní pojem "měšťanstvo", spojujeme s jinou historickou etapou

Vlastní analytická část práce, věnovaná rolím Márie Tauberové a jejich hodnocení, je zpracována velmi pečlivě a s rozmyslem za použití všech dostupných zdrojů. V závěru pak shrnuje své výsledky a s kritickým nadhledem – který při jejím osobním zaujetí nebylo snadné zachovat – hodnotí působení Márie Tauberové na scéně.

Oceňuji právě i nadhled, který slečna Bildová udržela, protože zabývat se biografií znamená zabývat se jedním z nejtěžších literárních útvarů vůbec.

Práce splňuje kritéria pro bakalářskou práci a doporučuji ji k obhájení se známkou výborně.

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.